

סגןנו האישី של גינזבּוֹלְד
קשור קשר נפשי עמוק עם ירושלים
לט – זו של מפה לא גם זו של
סנה – אם ואת ש לו סגןנו, לא
מןiera, הדוא מצלחה להפנע כן
הסכנות של ירושלים של זובּן
שארכובות לצייר בעל טווית ליריות
ויחסיות. בצדדים יצירתו פרזיטים
חכופות היוצרות במנגנון, אבני
ומולעים, ריח (אויל ורשות) ענק,
ספלייזיה פשכנית. הכאב האהוב
על גינזבּוֹלְד, במיוחד בהדפסיו,
הוא צבע בחול, על גונדר השונאים.
המיבנה חטא מאנך לחולין (זאת
למרות היברונות המביבים או העז'
מים בפצעלו).

המוחיאון לאנרכיה על שם פוג אוניברסיטת הרברט, קמברידג', ובדיהם באנטראכיטם.

**פרופ' אריה אופיר –
באנגליה**

כות התבטשיטים הבינלאומיים
בפופולציהרים, גרמניה.
כח רת תורתה שהוגן "בג'ויאון
דיקטטורה ואלארט" הוא יצירה
תביבית, זהות וסוברייה, מורכבת
כלכלה מלאיוסות התחזות, עם
שפּ פְּמָנִים קְנִים: חַסּוֹר –
כָּסֵף ("סְסֶרְלִינְג סְלִיבְרִי")
ומשקל-כשוני קְרוּזֵץ. לטענה
יש כאן ממש פְּסֵל, שנשאר עט-את
ונאמן לעצמו כתשומש קדושה.
אריה אופיר משלב בודדים אלטנְגְּ
סִים פִּיסְלִים בעיובין, ומפריד
בין יהדות (חוכן) ואנגוז (כלִי).
הפעמוני, כשלושים במספר,
במשמעותים אליליות שונות. הסט –
עם 12 כדורים לא גודלים, בהשְׁ
ראת חושן משפט; הי"ד אלגנטית
ומקורית בגורלה. פרופיזור אריה
אופיר שחקן את עיצוב המשמי
הקדושה לאמנות גבולה, איןנו
שורר מזוודות וחושב כי אין עובדה
זו. פרעריה לביצוע סולצת כל
המשמעות שנintel על עצמו. קשה
לנפטר עצמה בשאלת עדינה זו.
ברור כי היצירה שהזגהה בלונדון
יינזהה בכבד את מדינת ישראל
וأت האקדמיה "בצלאל". ההרטוֹ
ניהם הצורניות, הלייטש המהיר
הציגות ביצירתה הראשית פְּאַזְן.

"כתר תורה" מנת פרופ' אורי אופיר, בקורס סס וויד"ר – הוגנו בלונדון, במדא"ן "ויקטוריה ואלברט", כהנורוכת תשמישי קדושה יהודים. לפניו ומפני לא רב נפתחה כ"טוייאן ריקטוריה ואלברט" בלונדון – פטעם החברה היהודית ההיסטורית של בריטניה – העדר כה הזכורה שסבבנה להשתראי קדושה טכטוף, הבונגה להפז זkidush האנגלריהדים. התזונה ציינו, בין היתר, את יכול ההיתר שניתנו ליהודים במאה ה-17 להתיישב מחדש באנגליה. בתערוכה ההיסטורית בעיירה, משתפים רק שני צירוף-אטמים סודניים, ואבן ישראלי אחד: פרופס'ור אריה אופיר, המלמד באקדמיה "בצלאל" אדרשות אנטוקיות ועיי' אפשר היה לדאות מיגון עשיר של צוב תשמי' קדושה. בתערוכת התשימי' ריטותים, ססם, "וידיטס" לкриיאת תורה ומוהות. אריה אופיר, בוגר "בצלאל/", ליד הארץ, בן 39. הוא השתלם בדנמרק היהדות למלגה ציבורית, לפני כעשר שנים חזר ארץ-ישראל ויצירתיו הוגנו בין היבר במערב

שלמה שורץ
באמריקה הצפונית

בימים אלו שבס אדריאן באנטוליה שורצן, לאחר שתהיה בת טספור חורדים בקנדה ובארה'יב, שסע עד רת תערוכות מוצלחות, נאלם בתמי נזנחות וברחבות בביי, מארבונטן באנטוליה, באלרגה,

בימים אלה שכ אידראת האגודה שלמה שורץ, לאחר שהיה בת מספר הדרושים בקנדה וכארהיב, שם ערד להיות תשרוכות משלחות. פארבנטון בטורונטו ביג'לינג

בדגנסון הוא צייר מצעניין ויזואל דובן, אותו הבהיר הקהיל לראשונה בחעוכת היהוד שערך באביב 1976, בගדרה ערמאן, עיר העתוי' קה בידושלים.

גד גאנס, חבר בית נקמת, יליד מושביה, עיבד בעכבה, יציר גם רעיטו וילדיו פינת ירכ ופרחים שפטה. בכיתו הכהרי, בסביבות ירושלים, מציר גוד נגן בכל שנות הפנאַי.

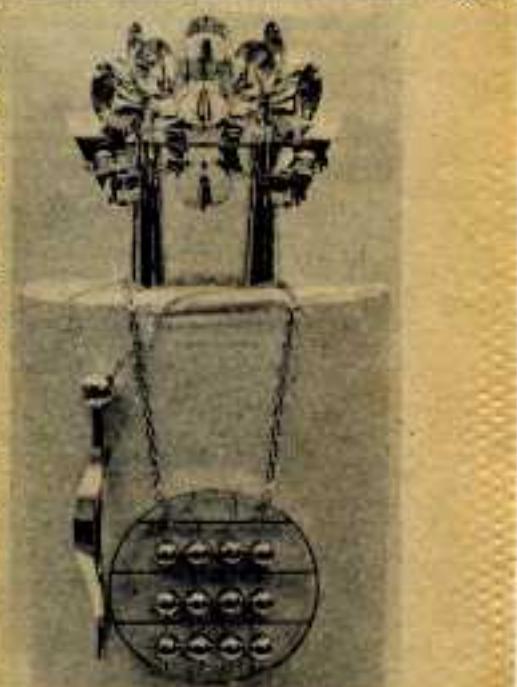
כבר בתערוכתו הראשונה ובכית רסה מקצועית מלאה ומס נישא מקורית, הוא צייר או על ניר, בצבוע מספל ובסגולים מעורבים, וסנגורנו היה דמיוני-יסמלי או מופשט-סמל, עם צמחיה דמיוניות, כוברים-שביטים, אירופר או רטרו;

הצבעוניות הייתה מורכבת ופערנית. מאה התפתח האמן, וצייריו - בצייר קלאגאים ז'יווריינר - נעשה גם מופשט יותר וגם מוחכם יותר, אך חסיד מפתיע ומוקורי. לא סכבר הווען להציג בודרום צורת, בעידן 'סאלזרא-אידיפון', בגוליהו 'און לורן'. התערוכה נפרחה בחרדי דש יני ונשarra פרודה וכן די פפוסד: היא א'אתה לעודים רביים - בפיוח בהחשה עם בר שהיתה זו תערוכה בפיר שדה (לא רחוב מער גנובול ולא רחוק מזבבה) אך גאנס חור אורזה, וממשיד לחלק את מכנו בין המבוכה והציהור אין לי ספק שלאמו זה, אDEM צער ערדין, חרץ ונפרץ, צפוי עטידי רציני. באיזור.

חדרה שימוש - באירופה

ח' ע חזות שפט נסניה על הגיריות היגורואיסטיים המעניינים ביותר בהדור העתיק היישראלי. הקטל היירושלמי הבהיר את יצירותה בעי' קר בתערוכות הייחודי בוגדרה צ'ר' טוֹן, לפני שנה. תערוכת הצעיר' נגה בפז'ור "ללא איסוף", מחריר, איגנסטסיבי, מחות אך מאון, ובסדר קבלה דיפלומט כבוד) בלוג'וּן גונטג'וּן.

וגם עכבי מיט
הציגו בברצלן,
ה, בבלריה לעיל
ת התחנה) וקיבלה
בקרים הדגשינו
ה לאיסטרד, אחד
ניני, שהציגו גם
בן והייא האמן
שהציגו שם), ובו
שורטט מודולוניים

A silver Torah crown with bells, a breastplate and pointer made by Prof. Arye Ophir, head of the Bezalel Art Academy's Jewelry department. The crown and its accessories were the only work by a foreigner to go on show in an exhibit of Anglo-Jewish silver which opened last week in London's Victoria and Albert Museum. (R. Milon)